

НИЙЛ ГЕЙМЪН ТАЙНАТА СТАЯ

Превод от английски: Росица Панайотова, 2007

chitanka.info

*Не бой се от призраците в тази къща; те
са най-малката ти грижа.*

*Лично аз намирам техния шум за успокояващ:
скърцането и стъпките нощем,
малките им номера да крият неща или*

да ги местят смятам за

*очарователни, а не за разпокояващи. Така къщата
много повече заприличва на дом.*

Обитавана.

Освен призраците, тук нищо не живее дълго.

Няма котки,

няма мишки, няма мухи, няма сънища,

няма прилепи. Преди два дни

видях пеперуда,

*май беше монарх, която танцуваше от стая в стая
и кацаше по стените, и чакаше близо до мен.*

Няма цветя в това празно място

и уплашен, че пеперудата ще гладува,

отворих широко прозореца,

обгърнах пърхащото създание

с две шепи, усетих така нежната

целувка на крилете му,

пуснах го навън и проследих полета му с поглед.

*Тук съм доста търпелив спрямо сезоните, но
твоето идване облекчи тазгодишната мразовита
зима.*

Моля те, разходи се наоколо.

Разгледай каквото пожелаеш.

В някои отношения съм скъсал с традициите.

Ако има

заклучена стая, изобищо няма да разбереш.

Не ще намериш

в камината на мазето стари кости

и коси. Не ще намериш кръв.

А само инструменти, перална машина, сушилня,
бойлер и връзка ключове.
Нищо, което да те разтревожи. Нищо мрачно.

Може и да съм тъжен, но само толкова тъжен,
колкото всеки изстрадал такива афери. Злощастие,
безразличие или болка, онова, което има значение,
е загубата. Ще видиш
сърдечната болка в очите ми и мечтата
да забравя онова, което беше тук,
преди ти да поемеш
по алеята към тази къща. Да донесеш малко лято
в погледа и в усмивката си.

Докато си тук, естествено, ще чуваш
призраците, винаги през една стая,
и може да се събудиш през нощта до мен
със знанието, че има стая без врата,
че стаята е заключена,
но не съществува. Да ги чуваш
как шават, отекват, думкат и удрят.

Ако си мъдра, ще побегнеш в нощта,
пърхайки в студа,
облечена в най-дантелени одеяния.
Острите кремъци по алеята
ще нарежат краката ти до кръв, докато бягаш,
и ако поискам, ще мога да те настигна
и да вкуся кръвта и океана на сълзите ти.
Но аз ще изчакам тук
в уединеното си място и не след дълго ще запаля
свещ на прозореца, любима,
за да осветя обратния ти път към дома.
Светът потрепва като насекомо. Мисля,
че така ще те запомня,
положил глава върху нежното
вълнение на гърдите ти,

слушащ камерите на сърцето ти.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.